

Sygn. akt IC 220/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Joanna Kończyk

Protokolant: A. M.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 maja 2016 r. w S. sprawy

z powództwa Gminy M. G. - Zarządu (...) w G.

przeciwko P. C. (C.)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego P. C. na rzecz powoda Gminy M. G. - Zarządu (...) w G. kwotę 952,13 zł (dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote 13/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16 kwietnia 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego P. C. na rzecz powoda Gminy M. G. - Zarządu (...) w G. kwotę 244,80 zł (dwieście czterdzieści cztery złote 80/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. przyznaje radcy prawnemu P. K. Radcy Prawnego w U. kwotę 221,40 zł (dwieście dwadzieścia jeden złotych 40/100) tytułem wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora nieznanego z miejsca pobytu pozwanego P. C.;

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego P. C. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 71,40 zł (siedemdziesiąt jeden złotych 40/100) tytułem nieuiszczonych wydatków.

Sygn. akt I C 220/15

UZASADNIENIE

Powód Gmina M. G. -Zarząd (...) G. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. C. kwoty 1407,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu (16.04.2014) r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając pozew pełnomocnik powoda wskazał, że pozwany w dniach 18 października 2011 r., 25 października 2011 r., 24 listopada 2013 r., 1 grudnia 2013 r., 4 grudnia 2013 r., 5 grudnia 2013 r. jechał środkiem komunikacji miejskiej bez ważnego biletu. Pozwany odmówił uregulowania bezspornej należności w trakcie kontroli, jak również nie zapłacił powyższych opłat w terminach wskazanych w doręczonych wezwaniach do zapłaty. Wezwania te pozostały bez odpowiedzi.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 30 czerwca 2014 r., sygn., I Nc 2002/14, referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Słupsku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Doręczenie nakazu zapłaty pozwanemu okazało się nieskuteczne, wobec czego postanowieniem z dnia 4 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy w Słupsku uchylił nakaz zapłaty z dnia 30 czerwca 2014 r., sygn. I Nc 2002/14, a następnie postanowieniem z dnia 23 lutego 2015 r. zawiesił postępowanie.

Na wniosek powoda Sąd Rejonowy w Słupsku postanowieniem z dnia 15 września 2015 r. podjął postępowanie w sprawie.

Zarządzeniem z dnia 15 września 2015 r. ustanowiono dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego P. C. kuratora procesowego w osobie radcy prawnego P. P..

Kurator pozwanego P. C. w odpowiedzi na pozew podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. Nadto kurator pozwanego wskazał, że kwestionuje roszczenie powoda co do zasady, jak i wysokości. Zdaniem kuratora pozwanego powód nieprawidłowo naliczył odsetki ustawowe od kwot wynikających z protokołów z dni: 18 października 2011 r., 24 listopada 2013 r. oraz 1 grudnia 2013 r. Powód nie udowodnił również wysokości dochodzonego roszczenia w związku z brakiem dołączenia dokumentów, z których wynikałaby wielkość opłat za przejazd środkami publicznego transportu zbiorowego na terenie Gminy M. G.. Powód nie wykazał również ażeby osoby podpisane pod dołączonymi do pozwu protokołu były osobami uprawnionymi do kontroli biletów.

Pismem procesowym z dnia 2 listopada 2015 r. (data nadania w placówce wyznaczonego operatora pocztowego) pełnomocnik powoda cofnął powództwo w części, co do kwoty 455,07 z odsetkami, stanowiących należność za przejazd bez ważnego biletu w dniach 18 października 2011 r., 25 października 2011 r.

Pismem procesowym z dnia 9 listopada 2015 r. kurator nieznanego z miejsca pobytu pozwanego P. C. wyraził zgodę na częściowe cofnięcie pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniach 24 listopada 2013 r., 1 grudnia 2013 r., 4 grudnia 2013 r., 5 grudnia 2013 r., P. C. korzystał z komunikacji miejskiej w G., bez ważnego biletu, co ujawnili kontrolerzy biletów zatrudnieni w Zakładach (...) sp. z o.o. w S., którym Zarząd (...) w G. zlecił czynności kontroli biletów w środkach komunikacji miejskiej w G.. Wystawili oni P. C. wezwania do zapłaty kwoty 3,60 zł tytułem należności za przewóz oraz kwoty 180 zł tytułem opłaty dodatkowej za przejazd bez odpowiedniego dokumentu przewozu.

dowód : protokoły kontroli k. 7,8, umowa nr (...) k. 11-12, zeznania świadka R. K. k. 118-119

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z dokumentów- protokołach kontroli, umowie zawartej pomiędzy Gminą M. G.- Zarządem (...) w G. a Zakładami (...) spółką z o.o. w G., kopii identyfikatora kontrolera Ł. Ł.. Wiarygodność tych dokumentów nie została zakwestionowana przez kuratora pozwanego, nie budziła ona również wątpliwości Sądu. Sąd przyznał walor wiarygodności również zeznaniom świadka R. K., który zeznał, że wszyscy kontrolerzy, którzy ujawnili korzystanie przez pozwanego ze środków komunikacji miejskiej w G. bez ważnego biletu, byli uprawnieni do przeprowadzenia kontroli, zgodnie z umową z dnia 28 października 2011r. pomiędzy spółką (...) a Zarządem (...) w G.. Zeznania tego świadka są logiczne, spójne i obiektywne.

Podstawę prawną powództwa stanowiły przepisy dotyczące umowy przewozu (art. 776-778 k.c.) oraz przepisy prawa lokalnego- uchwały nr XXXV/(...)/09 Rady Miasta G. z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie ustalenia zasad taryfowych, cen za przejazdy środkami gminnego transportu zbiorowego oraz wysokości opłat dodatkowych i opłat manipulacyjnych. Zgodnie z § 10 ust. 1 pkt 1 uchwały nr XXXV/(...)/09 opłatę dodatkową nakłada się w przypadku przejazdu bez ważnego biletu w wysokości stanowiącej 50-krotność ceny biletu jednorazowego jednogodzinnego

pełnopłatnego na linii zwykle. Cena biletu jednorazowego jednogodzinnego pełnopłatnego zgodnie z Załącznikiem nr 1 do tej uchwały wynosiła w 2013 r. 3,60 zł.

W razie stwierdzenia braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty. Pobrana należność za przewóz i opłata dodatkowa, po uiszczeniu opłaty manipulacyjnej odpowiadającej kosztom poniesionym przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego, podlegają zwrotowi, a w przypadku wezwania do zapłaty - umorzeniu, w przypadku udokumentowania przez podróżnego, nie później niż w terminie 7 dni od dnia przewozu, uprawnień do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu. (art. 33 a ust. 4 ustawy z dnia 15.11.1984 r. Prawo przewozowe/j.t. Dz.U. 2015.915). Wobec tego, że nie zaistniały przesłanki do umorzenia opłaty dodatkowej, pozwany powinien był zapłacić należności wynikające z wystawionych wezwań niezwłocznie.

Roszczenia z umowy przewozu osób przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu, a gdy przewóz nie został wykonany - od dnia, kiedy miał być wykonany (art. 778 k.c.) P. w niniejszej sprawie został na rzecz pozwanego wykonany w dniach 24 listopada 2013 r., 1 grudnia 2013 r., 4 grudnia 2013 r., 5 grudnia 2013 r., a pozew został wniesiony w dniu 16 kwietnia 2014 r. (data nadania pisma w placówce wyznaczonego operatora pocztowego). Roszczenie w dniu wniesienia pozwu nie było przedawnione, a zatem podniesiony przez kuratora pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia był niezasadny.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie przytoczonych wyżej przepisów uwzględnił powództwo w całości. Sąd ustalił, że wysokość skapitalizowanych i doliczonych przez powoda do sumy głównej roszczenia, kwot odsetek ustawowych uwzględnia okoliczność, że dni 8 grudnia 2013 r., 15 grudnia 2013 r. były dniami wolnymi od pracy. O roszczeniu odsetkowym Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., przy uwzględnieniu zmiany brzmienia tego przepisu obowiązującego od dnia 1 stycznia 2016 r.

W zakresie, w jakim powód cofnął częściowo powództwo, Sąd, uznając, że cofnięcie pozwu nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, ani nie zmierza do obejścia prawa, na podstawie art. 355 § 1 kpc w zw. z art. 203 § 1 kpc umorzył postępowanie w sprawie. (punkt II wyroku)

Zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13.11.2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. 2013.1476) wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, zwanego dalej "kuratorem", nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności adwokackie, a w przypadku gdykuratorem jest radca prawny, przepisami określającymi opłaty za czynności radców prawnych. Wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w przepisach, o których mowa w ust. 1, ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju. Wynagrodzenie kuratora będącego podatnikiem obowiązany do rozliczenia podatku od towarów i usług podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług, określoną zgodnie ze stawką tego podatku obowiązującą w dniu orzekania o wynagrodzeniu. Uwzględniając te przepisy Sąd przyznał radcy prawnemu P. P. za pełnienie funkcji kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego P. C. wynagrodzenie w kwocie 180 zł, podwyższone o stawkę podatku VAT -23%-41,40 zł. (§ 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych .../j.t. Dz.U. 2013.490zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych /Dz.U. 2015.1804/)

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 100 kpc i art. 108 § 1 kpc, przy ustaleniu, że powód wygrał proces w 68%, bowiem w zakresie w jakim cofnął częściowo powództwo uznany jest za stronę przegrywającą. Powód poniósł następujące koszty procesu: opłata od pozwu-30 zł, koszty zastępstwa procesowego-180 zł (§ 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych .../j.t. Dz.U. 2013.490zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych /Dz.U. 2015.1804/) i poniesione przez powoda

koszty zaliczki na ustanowienie dla pozwanego kuratora-150 zł. Powód wygrał proces w 68%, należał mu się więc zwrot poniesionych kosztów procesu w kwocie 244,80 zł (360*68%). (punkt III wyroku)

W zakresie w jakim koszty ustanowienia kuratora pozwanego nie znalazły pokrycia w zaliczce uiszczonej przez powoda, uwzględniając jednocześnie wynik procesu, Sąd nakazał ściąganie od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Słupsku kwoty 71,40 zł (art. 113 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych-j.t. Dz.U. 2014.1025 ze zm.).